

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

for misbrug sætter snævre grænser for hjælp af den heromhandlede art til separerede.

Jeg hilser også med glæde, at der gives adgang for enker, som er gravide ved mandens død, til at få barselfærdsbidrag og understøttelse til underhold før og efter fødslen. Kommissionen havde imidlertid foreslået, at bidragene til børns underhold burde kunne pålægges udover een måned efter fødslen, så at også de ugifte var bedre hjulpet i overgangstiden end nu. Jeg er klar over, at dette bidragsspørgsmål sorterer under justitsministeren, men ville gerne have oplyst, hvorvidt der arbejdes med det.

Jeg er også tilfreds med, at der som særhjælp — det er netop det nye, at det er som særhjælp, ikke som kommunehjælp — efter nøje prøvelse i hvert enkelt tilfælde kan gives hjælp til enlige mødres løbende underhold, når mødrene af hensyn til deres børns pasning eller på grund af nedsat arbejdsevne ikke er i stand til at tage arbejde eller arbejder på nedsat tid. Det er rimeligt som foreslået, at det nøje skal undersøges, hvorvidt vedkommende kvinde er egnet til at tage arbejde under hensyn til sin helbredstilstand og mulighederne for at få børnene passet, samt at hun i givet fald skal være villig til at deltage i foranstaltninger til uddannelse eller omskoling til andet erhverv. Denne hjælp skal jo ikke være en sovepude; det skal være en hjælp til i givet fald at få en kvinde i gang, når hun har muligheder for at påtage sig et arbejde.

Jeg nærer ikke de bekymringer, som det ærede medlem fru Gertie Wandel gav udtryk for, da hun sagde, at man her lægger for meget over på det sociale udvalg. Jeg vil tro, at det sociale udvalg er vant til at undersøge de enkelte tilfælde, og det er jo det, man har ment med denne bestemmelse, at der skal en sådan individuel undersøgelse til.

Hvad angår bestemmelserne om indtægtsberegning som grundlag for at få underholdsbidrag forskudsvis udbetalt af det offentlige, foretrækker jeg de foreslåede regler fremfor de gældende, selvfølgelig, men jeg er noget skuffet over, at ministeren ikke har ment at kunne gå videre. Jeg

anerkender, at der er forbedringer i bestemmelsen med hensyn til børnenes indtægt og formue, og vil særligt fremhæve, at det er et stort fremskridt, at der for de børn, som har formue — det er naturligvis ikke de mange — er foreslået regler, som skaber mulighed for at bevare barnets formue, således at den kan anvendes til uddannelse og ikke kræves spist op i den tid, hvor der ellers var mulighed for et bidrag.

Jeg anerkender også værdien af, at børnetilskuddene ikke skal medtages i beregningen af indtægterne. Der har været mange urimelige tilfælde med enlige mødre med flere børn, som på grund af børnetilskuddene har måttet undvære børnebidragene.

Jeg finder det også godt, at det nu i loven fastslås — det har jo været gældende i praksis — at de med opretholdelsen af de pågældendes erhvervsindtægter forbundne udgifter, herunder et rimeligt beløb til dækning af udgifter til pasning af børnene, vil kunne fradrages ved opgørelsen af indtægten. Men jeg havde som sagt håbet, at vi kunne have fået indtægtsgrænsen højere op.

Kommissionsbetænkningen om den enlige moder lægger på grundlag af kommissionens enquete og dens undersøgelser megen vægt på, at de enlige forsørgere sikkert kan regne med børnebidragene. Principielt var vi i kommissionen tilhængere af, at alle enlige forsørgere skulle kunne få et beløb svarende til normalbidraget udbetalt. Efter den drøftelse, der for nogle måneder siden fandt sted her i tinget, forstår jeg, at dette vil der ikke kunne skaffes tilslutning til, og jeg skal derfor i dag lade det ligge.

Jeg er enig i, at når man skal have en indtægtsgrænse, bør man selvsagt ikke have en grænse, som ligger så højt som sygekassegrænsen, men der er dog enkelte forhold, som jeg mener man bør tage i betragtning ved fastsættelsen af grænsen, og jeg skal nævne et enkelt, som jeg ikke synes hidtil har været fremdraget. Det er det forhold, at indtægtsgrænsen tager sit udgangspunkt i den skattepligtige indtægt. Den kvinde, der et år, måske på grund af barnefødsel, et stykke tid har været ude af arbejdet og derfor har haft mindre indtægt og det følgende år følgelig betaler mindre i skat, har året derefter et mindre skatte-